

РЕШЕНИЕ

№ 4521

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3528** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Аифорос България“ ЕАД, срещу Решение № 724/13.02.2022г. на Софийски районен съд, 97-ми състав, постановено по нахд № 10766/2021г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено процесуално нарушение – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Според касатора е налице порочност при издаване на наказателното постановление, тъй като след издаването на наказателното постановление е последвала законодателна промяна, с която отговорността на дружеството е отпаднала, съответно е приложима разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Ответникът по касационната жалба – директор на Регионална инспекция по околната среда и водите-С., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивния акт.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Наказателно постановление № 156/14.06.2021г., издадено от директора на РИОСВ-С., на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000лв., на основание чл.135, ал.1, т.1, предл.3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, за нарушение на разпоредбата на чл.22, ал.4 от Наредба № 1/04.06.2014г.за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри, издадена от министъра на околната среда и водите.

С обжалваното решение въззивният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, изяснил е фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция, въз основа на които е приел, че нарушението и неговият извършител са безспорно установени.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 97-ми състав е валидно, допустимо и правилно. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Правилно е приложен материалния закон.

Съгласно чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1 от 04.06.2014 г. /редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението – Доп. – ДВ, бр. 30 от 2020 г., в сила от 31.03.2020 г. /, лицата, уреждащи превози за или внос в Република България на отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 и получателите на отпадъците в случаите, за които не се изисква нотификация, изпращат до РИОСВ по местоназначение на отпадъците по електронна поща не по-късно от деня на натоварване копие на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12.

В случая от приложената към административнонаказателната преписка справка от Националния координационен център за изпратени документи по Наредба № 1 за месец юни 2021 г. се установява, че вмененото в цитираната императивна правна норма задължение не е изпълнено от дружеството. С оглед горното настоящият тричленен съдебен състав напълно споделя решаващият правен извод на СРС, че е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1 от 04.06.2014 г., поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-вносител на основание чл. 135, ал. 1, т. 1 от ЗУО. Размерът на наложената имуществена санкция е в предвидения в последната правна норма минимум, поради което пред съда не стои въпросът за неговото редуциране.

За пълнота на изложението следва да бъде отбелязано, че последвалата след извършване на нарушението и преди издаване на наказателното постановление

законодателна промяна, свързана с увеличаване с един ден на срока за представяне на копие на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006 /до края на деня, следващ деня на натоварването на отпадъците/, не може да се приеме като по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗАНН, който да обуслови отпадане на административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател. Това е така, тъй като в разглеждания казус задължението по чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1 от 04.06.2014 г. не е изпълнено в рамките на срока, предвиден в актуалната редакция на нормата /в случая до 19.06.2021 г. /, а със закъснение.

Касационната инстанция изцяло се солидаризира и с изложените от районния съд мотиви относно липсата на основания за квалифициране на случая като маловажен. Правилно въззивният съд е счел, че от събраните по делото доказателства не се установяват конкретните белези на маловажен случай /вж. чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, във връзка с чл. 11 от ЗАНН/, тъй като извършеното нарушение е типично и не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на административни нарушения от този вид. При извършване на преценката за маловажност на случая следва да бъде съобразена и значимостта на охраняваните от ЗУО обществени отношения, свързани със защита на околната среда и човешкото здраве чрез предотвратяване или намаляване на образуването на отпадъци, както и на вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъците.

По изложените съображения, настоящият тричленен съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на заявените в касационната жалба основания за неговата отмяна, поради което е дължимо оставянето му сила.

При този изход на спора и предвид чл. 63д ал. 4 от ЗАНН, направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено. Съдът определя възнаграждение в размер на 80 лв. на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от НЗПП, вр. чл. 144 от АПК.

На основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение № 724/13.02.2022г. на Софийски районен съд, 97-ми състав, постановено по нахд № 10766/2021г.

ОСЪЖДА „Аифорос България“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на РИОСВ С. сумата от 80 лева юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

